

Forfatter: Bording, Anders

Titel: OP Fama snart op hastelig

Citation: Bording, Anders: "OP Fama snart op hastelig", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 88.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid79302.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

44.
Fryde-skrig
Offver
Den Stormectigste oc Høybaarne
Fyrste oc Herre
Koning
FREDERJCH
Den Tredie
Der Hans Kongel: Mayt: Effter
Stændernes Hiertelig Ønsk oc eenstemmig
Begiering/ Sit
Rige Danmark til it ævigt
Arffve-Rige
med Kongelige Ceremonier oc ære/
antog.
Prentet i Kiøbenhaffn/
aff Christen Jensen V. Academ. Bogtrycker.
Aar 1660.

89

OP Fama snart op hastelig/
Al Jorden om at suinge.
Lad din Bassun med frydeskrig
Oc glædsens løssen klinge.
En tid saa glad/ en Dag saa klar/
Ret aldrig før har været/
Som høyen Himmel nu self har
Vor Cimberland beskiærit.
Vor velfærds ringe gnist saa brat
Var sluct oc slet udgangen:
Vor søde friheds dyre skat
Saa nær var bleffven fangen/
Altingist sig tilsiuene lod/
Til undergang at lude
Den gandske Verden haffde trood/
Det var med os slet ude.
Men al Ulyckens Tyranij
Er nu aff Landet dreffven/
Vor ædle frihed Jo saa frij
Som den var før er bleffven/
Vor felgis velfærd Herlig staar
J Blomster allerede/
Hvad gielder det/ al Norden faar

J sin tid der aff glæde.
Nest Gud/ O Daner Koning vj
Det Dig har til at skriffve/
Du som en Fader stodst os bj/
Du holte os i liffve.
Dit Helte-moed var voris skiold/
Din Haand vor Sverd oc Lantze/
Din Dapperhed var voris Vold/
Din Fyrighed vor Skandse.
Hvor Nød oc Fare siuntis størst/
Oc Mandom var at prøffve/
Der der varst du selff aller først/
Oc strijde som en Løffve.
Hvor mangt it Øye offverløb
Aff Fryct med glæde blandit:
En Konge var for dyrt it kiøb/
Du vilde dog ey andit.
Os ijsnede vort Hierte Blod/
Os styrled' haar om hoffvit/
Sig kunde snart dit Kiæmpe-mod
For yderlig udvoffvit
Ach om dig haffde/ som jeg her
For ingen ting tør næffne!
Vi haffde været en oc hver
Til Døden strax opskreffne.
Men den Almæctig Himmels mact
Tilbørligen vj neye/
Som for din Høyhed holte Vact/
Oc tog alt ont aff veye.
Dit Kongelig Exempel dreff/
Oc hver Mand modig gjorde/
Saa den vel oc en Krigsmand bleff/
Som før ey knystit torde.
Hvo kunde der tilbage staa?
Hvo vilde der sig trycke?
Hvor Kongen selff for an at gaa/
Sig icke lod fortycke.
Hvo vilde sig den mindste blund
Paa vacten sin forløffve?
Naar Kongen selff gick hver Nat rund/
Oc vilde sielden soffve.
Du selff os lærde Nat oc Dag
At døffve Kuld oc Tørcke/
Den Aaben Himmel var dit Tag/
J Slud/ i Frost/ i Mørcke/
Lad kræsne Folck om mangen ræt
Aff steegt oc sødet snakke/
Dit ædle Hierte nøydis læt/
Du togst med os til tacke.
Du togst huad Gud oc Tiden gaff/
Ja Ti gang heller vilde
Det feylet selff/ end smagt der aff/
Oc ladet os lijd ilde.

90 At slaa den trodsig Fiende need/
At fly os Fred oc Lijse/
Det var din beste Rolighed/
Din beste Vijn oc Spijse.

O milde Landsens Fader/ dig
Skal Himmelen belønne/
Det vj ey kunde fuldellig/
Dog vi nock der paa skiønne.
Det dig om ævig Roes oc Naffn
Var icke at opgienne/
Det icke var for egen Gaffn/
Det var for os allenne.

Det var for os/ dig underlaa'/
Du komst i Nød oc Fare/
Det var for os du strjdde saa/
Os vilde du forsuare.
Trods vrede Fiender alle nu/
De maat' i Græssit bidde:
Trods deris Blod-begiærlig Hu/
Ved dig i Fred vj sidde.

O fromme Kongers klare Glands/
O vjse Fyrsters Øye/
O Potentaters Ære-Krands/
Hvo kand dig nock ophøye?
Homerisk Stijls Fordrefflighed
Sig der ved ey tør binde:
Ey Cicero selff der til veed.
Sød Tale nock at finde/
Den dybbe Pindarus bestaar
Sig til din Prijs amæctig:
Den fyndig Maro tije faar/
Din Pract er ham for præctig.
Saa længe Jordan stille staar/
Oc Himm'len der om sueffver/
Dit høye Naffn om Verden gaar/
Oc i stor Ære leffver.
Hen til de sidste Jordens Øer
Din prijslig Minde kommer/
Saa længe som Naturen gjør
Høst/ Vinter/ Vaar oc Sommer.

O store Koning Frederich/
Dit Folck har nu befundit/
Huad Trøst oc Lijd det har i dig/
Du har dets Hierte vundit.
Fra den umilde Fiendis Vold
Vandst du dit Konge-Rjge/
Med væb[n]it Haand oc Herre Skiold/
Det ingen kand modsige.
Velan/ saa tag oc nu til Løn
Det du saa vel har vundit.
Tag det til Brug/ det er Vor Bøn/
Det dig saa vel er undit.
Med visse Kor oc om vi før
At væle Konger pleye/
Men Dannemarck dig nu tilhør
Til ævig Arff oc Eye/
Det er den Gaffve vj formaa
Paa denne Tjd at giffue/
Vil Gud dit *TANDEM* maa fremgaa/
Det kand forbedrit bliffve:
Vi der til oc ubrødelig
Som Danske Mænd tilsige/
Med Ljff oc Blod at hielpe dig/
Oc ey fra dig at vjge.
Ja dersom det fornøden var/
Oc gick saa hart i Knibe/
For din Skyld vi til Skiorten bar
Os vilde selff angrjbe.
Den fiske-rijge Beltis Vand/
Med Øresund tilljge/
Skal stande slet i liusen Brand/
Før dig dit folck skal suige.
Før skal den allermindste Duerg
91 J Næffven sin indklemme
All Steffuens Klint oc Boffue Bierg/
End Vi vor Eed forglemme.

Tag Gylden Æble/ Spijr oc Suerd/
Tag nu din Arffve-Krone:
Dig ønsker Adel/ leeg oc lærd
Til Lycke paa din Throne.
O ædle Kongers ædler Æt/
Vi Gud til Vidne kreffve/
Vi meene dig aff Hiertit ret/
Oc raabe Kongen leffve.

Anders Bording.